بسم الله الرحمن الرحیم

دعای جوشن کبیر

سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْث صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ یا ذَاالْجَلالِ وَالاْکْرامِ یا اءرْحَمَ الرّاحِمینَ

منزهی تو ای که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد بِرَهان ما را از آتش ای پروردگار و در بلد الا مین است که در اوّل هر فصل بِسْمِ اللّهِ بگوید و در آخرش :

منزهی تو ای که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد درود فرست برمحمد و آلش و بِرَهان ما را از آتش ای پروردگار ای صاحب جلال و بزرگواری ای مهربانترین مهربانان

١- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای خدا ای بخشاینده ای مهربان ای بزرگوار ای برپا دارنده ای بزرگ ای قدیم ای دانا ای بردبار ای فرزانه منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست فریاد فریاد بِرَهان ما را از آتش ای پروردگار من

٢- يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْأَلاتِ يَا قَابِلَ التَّوْ
بَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ

ای آقای آقایان ای اجابت کننده دعاها ای بالا برنده مرتبه ها ای صاحب هر نیکی ای آمرزنده گناهان ای دهنده خواسته ها ای پذیرنده توبه ها ای شنونده صداها ای دانای اسرار پنهانی ای برطرف کننده بلاها

٣- يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ

ای بهترین آمرزندگان ای بهترین گشایندگان ای بهترین یاران ای بهترین حاکمان ای بهترین روزی دهان ای بهترین ارث بران ای بهترین ستایشگران ای بهترین یادکنندگان ای بهترین فرو فرستندگان ای بهرین احسان کنندگان

٤- يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَ الْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَ الْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَ الْجَلالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

ای که عزت و زیبایی از آن اوست ای که نیرو و کمال از آن او است ای که پادشاهی و جلال از آن او است ای که بزرگ و برتر او است ای پدید آرنده ابرهای سنگین ای که او سخت کیفر (یا سخت نیرو) است ای که او در حساب کشیدن سریع است ای که او در کیفر سخت است ای که پاداش خوب نزد او است ای که نزد او است مایه و اصل کتابها

٥- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانُ يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْبَيَانِ

خدایا از تو می خواهم بحق نامت ای مهرپیشه ای نعمت بخش ای پاداش دهنده ای دلیل و راهنما ای سلطان ای خوشنود ای آمرزنده ای منزه ای یاور ای صاحب نعمت و بیان

٦- يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

(٦) ای که هر چیزی در برابر عظمتش فروتن گشته ای که هر چیز در برابر قدرتش تسلیم گردیده ای که هر چیزی در برابر عزت و شوکتش خوار گشته ای که هر چیز در برابر هیبتش خاضع گردیده ای که هر چیزی از ترس او فرمانبردار و مطیعش گردیده ای که کوهها از هراسش از هم شکافته ای که به امر او آسمانها برپا گشته ای که زمینها به اذن او در جای خود مستقر گشته ای که رعد به ستایش او غرّش زند ای که بر اهل کشور خود ستم نکند

٧- يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى

(٧) ای آمرزنده خطاها ای برطرف کننده بلاها ای منتهای امیدها ای دهنده بزرگ عطاها ای بخشنده هدیه ها ای روزی ده بنده ها ای برآورنده آرزوها ای شنونده شکایتها ای برانگیزنده مردمان ای رهاننده اسیران

٨- يَا ذَا الْحَمْدِ وَ الثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَ الْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَ السَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَ الْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَ الْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَصْلِ وَ الْقَضَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَ الْبَقَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَ السَّخَاءِ يَا ذَا الْآلاءِ وَ النَّعْمَاءِ

(٨) ای صاحب ستایش و ثناءای دارای فخر و زیبایی ای صاحب مجد و بزرگی ای صاحب عهد و وفاء ای دارای گذشت و رضا ای دارنده نعمت و عطاء ای که در دست تو است فصل خصومات و داوری ای دارای عزت و پایندگی ای صاحب جود و بخشش ای صاحب دهشها و نعمت ها

٩- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوسِعُ

(٩) خدايا از تو می خواهم به حق نامت ای مانع ای برطرف کننده ای بالا برنده ای سازنده ای سود رسان ای شنوا ای گردآورنده ای شفاعت پذیر ای فراخ رحمت ای وسعت بخش

١٠- يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ

(١٠) ای سازنده هر ساخته ای آفریننده هر آفریده ای روزی ده هر روزی خور ای مالک هر مملوک ای غمزدای هر غمزده ای دلگشای هر اندوهگین ای رحمت بخش هر رحمت خواه ای یاور هر هر بی یاور ای عیب پوش هر معیوب ای پناه هر آواره

١١- يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي يَا غَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي يَا مَلْجَئِي عِنْدَ ضْطِرَارِي يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْزَعِي

(١١) ای ذخیره هنگام سختی من ای امید من در برابر پیش آمدهای ناگوار ای همدم من هنگام ترس و وحشت ای رفیق من در غربتم ای صاحب اختیار من در نعمتم ای فریادرس من در غم و اندوه ای دلیل و راهنمایم هنگام سرگردانی ای توانگری من هنگام نداری ای پناه من هنگام درماندگی ای کمک کارم در بیچارگی و پریشانی

١٢- يَا عَلاَمَ الْغُيُوبِ يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يَا أَنِيسَ الْقُلُوبِ يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يَا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ

(١٢) ای بخوبی دانای بر هر نادیدنی ای بسیار آمرزنده گناهان ای پرده پوش بر عیوب بندگان ای غمزدای غمها ای گرداننده دلها ای طبیب دلها ای نوربخش دلها ای همدم دلها ای زداینده اندوهها ای غمگشای غمها

١٣- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا وَكِيلُ يَا كَفِيلُ يَا دَلِيلُ يَا قَبِيلُ يَا مُدِيلُ يَا مُنِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُحِيلُ

(١٣) خدايا از تو می خواهم به حق نامت ای بزرگوار ای زيبا ای كارگزار ای عهده دار ای راهنما ای پذيرنده ای دولت دهنده ای عطا بخشنده ای درگذرنده ای نيرودهنده (تغيير دهنده(

١٤- يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

(١٤) ای راهنمای سرگردانان ای فريادرس فريادخواهان ای دادرس دادخواهان ای پناه پناه جويان ای امان بخش ترسناكان ای كمك مؤ منان ای رحم كننده مسكينان ای پناه عاصيان ای آمرزنده گناهكاران ای اجابت كننده دعای درماندگان

١٥- يَا ذَا الْجُودِ وَ الْإِحْسَانِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الامْتِنَانِ يَا ذَا الْأَمْنِ وَ الْأَمَانِ يَا ذَا الْقُدْسِ وَ السُّبْحَانِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَ الْبَيَانِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَ الرِّضْوَانِ يَا ذَا الْحُجَّةِ وَ الْبُرْهَانِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ وَ السُّلْطَانِ يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَ الْمُسْتَعَانِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَ الْغُفْرَانِ

(١٥) ای دارای بخشندگی و احسان ای صاحب فضل و نعمت ای مايه امن و امان ای دارای پاكی و پاكيزگی ای صاحب فرزانگی و بيان ای صاحب رحمت و خوشنودی ای دارای حجت و دليل و برهان ای خداوند عظمت و سلطنت ای دارنده راءفت و ای ياور بندگان ای صاحب بخشندگی و آمرزش

۱٦- يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ يَبْقَى وَ يَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ

(۱٦) ای که پروردگار هر چیز او است ای که معبود هر چیز او است ای که آفریننده هر چیز او است ای که سازنده هر چیز او است ای که او پیش از هر چیز بوده و ای که او پس از هر چیز خواهد بود و ای که او برتر از هر چیز است ای که او به هر چیز دانا است ای که او به هر چیزی توانا است ای که تنها او بماند و هر چیز دیگر فانی گردد

۱۷- اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ يَا مُمَكِّنُ يَا مُزَيِّنُ يَا مُعْلِنُ يَا مُقَسِّمُ

(۱۷) خدایا از تو می خواهم بحق نامت ای امان ده ای مسلط بر هر چیز ای وجود آرنده ای یاد دهنده ای آشکار کننده ای آسان کننده ای امکان ده در کارها ای زیوربخش ای آشکار کننده ای تقسیم کننده

۱۸- يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي جَلالِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

(۱۸) ای که در فرمانروایی پابرجا است ای که در سلطنت و پادشاهیش قدیم و دیرینه است ای که در جلالت و شوکت بزرگی ای که بر بندگان خویش مهربانی ای که به هر چیز دانایی ای که نسبت به نافرمان خود بردباری ای که به امیدوار خود بخشنده و بزرگواری ای که در آفرینش و ساختنت فرزانه ای (یا محکم کاری (ای که در عین فرزانگی (یا محکم کاری) مهربانی (یا نرمکاری) ای که در لطف خود دیرینه ای

١٩- يَا مَنْ لا يُرْجَى إِلا فَضْلُهُ يَا مَنْ لا يُسْأَلُ إِلا عَفْوُهُ يَا مَنْ لا يُنْظَرُ إِلا بِرُّهُ يَا مَنْ لا يُخَافُ إِلا عَدْلُهُ يَا مَنْ لا يَدُومُ إِلا مُلْكُهُ يَا مَنْ لا سُلْطَانَ إِلا سُلْطَانُهُ يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

(١٩) ای که امیدی نیست جز به نیکی او ای که درخواست نشود جز گذشتش ای که چشم داشتی نیست جز به نیکی اوای که ترسی نیست جز از عدل او ای که جاوید نمی ماند جز فرمانروایی و ملک او ای که سلطنت و قدرتی نیست جز سلطنت او ای که رحمتش همه چیز را فراگرفته ای که رحمتش بر خشمش پیشی جسته ای که علمش بر همه چیز احاطه کرده ای که مانندش هیچکس نخواهد بود

٢٠- يَا فَارِجَ الْهَمِّ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَاخَالِقَ الْخَلْقِ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ يَا عَالِمَ السِّرِّ يَا فَالِقَ الْحَبِّ يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

(٢٠) ای دلگشای اندوه ای غمزدای ای آمرزنده گناه ای توبه پذیر ای آفریننده ای راست وعده ای وفادار پیمان ای دانای اسرار نهان ای شکافنده دانه ای روزی ده بندگان

٢١ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ يَا وَفِيُّ يَا غَنِيُّ يَا مَلِيُّ يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ يَا زَكِيُّ يَا بَدِيُّ يَا قَوِيُّ يَا وَلِيُّ

(٢١) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای والا ای با وفا ای توانگر ای بی نیاز مطلق ای مهربان ای پسندیده (یا دوستدار) ای پاکیزه ای پدید آرنده ای نیرومند ای سرپرست

٢٢ يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

(٢٢) ای که کار نیک را آشکار کنی و ای که کار زشت را پنهان کنی ای که کسی را به گناه نگیری ای که پرده کس ندری ای بزرگ گذشت ای نیکو درگذر ای پهناور آمرزش ای گشاده دو دست (فضلش) به رحمت ای مطلع از سخن سری و راز ای منتهای هر شکایت

٢٣ يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِغَةِ يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ يَا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ يَا ذَا الْكَرَامَةِ الظَّاهِرَةِ يَا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ يَا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنِيعَةِ

(٢٣) ای صاحب نعمت فراوان و ای دارای رحمت پهناور ای صاحب احسان پیشین ای دارای حکمت رسا ای دارای نیروی کامل ای صاحب برهان و دلیل قاطع و برنده ای صاحب بزرگواری هویدا ای صاحب عزت جاویدان ای صاحب نیروی محکم ای دارای عظمت ارجمند

٢٤ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا سَاتِرَ الْعَوْرَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ يَا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ يَا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

(٢٤) ای پدید آرنده آسمانها ای قرار دهنده تاریکیها ای ترحم کننده به اشکهای دیده ها ای درگذرنده لغزشها ای پرده پوش بر عیبها ای زنده کننده مردگان ای فرو فرستنده آیات ای دو چندان کن حسنات ای محو کننده بدیها ای سخت گیرنده انتقامها

٢٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ يَا مُقَدِّرُ يَا مُدَبِّرُ يَا مُطَهِّرُ يَا مُنَوِّرُ يَا مُيَسِّرُ يَا مُبَشِّرُ يَا مُنْذِرُ يَا مُقَدِّمُ يَا مُؤَخِّرُ

(٢٥) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای صورت آفرین ای اندازه گیر ای تدبیر کننده ای پاک کننده ای روشنی بخش ای آسان کننده ای مژده ده ای بیم ده ای پیش انداز ای پس انداز

٢٦ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ يَا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ يَا رَبَّ الْحِلِّ وَ الْحَرَامِ يَا رَبَّ النُّورِ وَ الظَّلامِ يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَ السَّلامِ يَا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ

(٢٦) ای پروردگار خانه محترم (کعبه) ای پروردگار ماه حرام ای پروردگار شهر محترم (مکه) ای پروردگار رکن و مقام ای پروردگار مشعرالحرام ای پروردگار مسجد الحرام ای پروردگار قسمت حل و حرم (در سرزمین حجاز) ای پروردگار روشنی و تاریکی ای پروردگار تحیتو درود ای پروردگار نیرو در خلق

٢٧ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

(٢٧) ای داورترین داوران ای دادرس ترین دادگران ای راستگوترین راستگویان ای پاکیزه ترین پاکان ای بهترین آفرینندگان ای سریعترین حساب رسان ای شنواترین شنوایان ای بیناترین بینندگان ای بهترین شفیعان ای بزرگوارترین کریمان

٢٨ يَا عِمَادَ مَنْ لا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لا غِيَاثَ لَهُ يَا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لا مُعِينَ لَهُ يَا أَنِيسَ مَنْ لا أَنِيسَ لَهُ يَا أَمَانَ مَنْ لا أَمَانَ لَهُ

(٢٨) ای پشتیبان کسی که پشتیبان ندارد ای پشتوانه آن کس که پشتوانه ندارد ای ذخیره آن کس که ذخیره ندارد ای پناه آن کس که پناهی ندارد ای فریادرس آنکس که فریادرس ندارد ای افتخار آن کس که مایه افتخاری ندارد ای عزت آنکس که عزتی ندارد ای کمک آنکس که کمکی ندارد ای همدم آنکس که همدمی ندارد ای امان بخش آنکس که امانی ندارد

٢٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

(٢٩) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای نگهدار ای پابرجا ای جاویدان ای رحم کننده ای سلامت بخش ای حاکم ای دانا ای تقسیم کننده ای تنگ گیر ای گشایش بخش

يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ يَا غَافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يَا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنِ اسْتَغَاثَهُ

(٣٠) ای نگهدار کسی که نگهداریش خواهد ای رحم کننده کسی که ترحمش خواهد ای آمرزنده کسی که از او آمرزش خواهد ای یاور کسی که از او یاری طلبد ای نگهدار کسی که از او نگهداری خواهد ای اکرام کننده کسی که از او بزرگواری خواهد ای راهنمای کسی که از او ره جوید ای دادرس کسی که از او دادرسی خواهد ای کمک کار کسی که کمکش خواهد ای فریاد رس کسی که به فریادرسیش خواند

٣١ يَا عَزِيزا لا يُضَامُ يَا لَطِيفا لا يُرَامُ يَا قَيُّوما لا يَنَامُ يَا دَائِما لا يَفُوتُ يَا حَيّا لا يَمُوتُ يَا مَلِكا لا يَزُولُ يَا بَاقِيا لا يَفْنَى يَا عَالِما لا يَجْهَلُ يَا صَمَدا لا يُطْعَمُ يَا قَوِيّا لا يَضْعُفُ

(٣١) ای عزیزی که ذلت نپذیرد ای لطیفی که دست انداز کسی واقع نگردد ای پاینده که خواب ندارد ای جاویدانی که از دست نرود ای زنده ای که نمیرد ای پادشاهی که سلطنتش زوال ندارد ای ماندگاری که نیستی ندارد ای دانایي که نادانی ندارد ای بی نیازی که خوراک نخواهد ای نیرومندی که سستی نپذیرد

٣٢ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَاجِدُ يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ

(٣٢) خدايا از تو خواهم به حق نامت ای یکتا ای یگانه ای گواه ای بزرگوار ای ستوده ای رهنما ای برانگیزنده ای ارث برنده ای زیان بخش ای سودرسان

٣٣ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا أَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ يَا أَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ

(٣٣) ای بزرگتر از هر بزرگی ای بزرگوارتر از هر بزرگواری ای مهربانتر از هر مهربانی ای داناتر از هر دانا ای فرزانه تر از هر فرزانه ای جلوتر از هر قدیمی ای بزرگتر از هر بزرگ ای با لطف تر از هر لطف داری ای والاتر از هر والایي ای عزیزتر از هر عزیزی

٣٤ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللُّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ يَا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

(٣٤) ای بزرگوار چشم پوش ای بزرگ نعمت بخش ای پر خیر ای دیرینه بخشش ای جاوید لطف ای دقیق صنعت ای زداینده اندوه ای برطرف کننده گرفتاری ای فرمانروای عالم هستی ای حاکم بر حق

٣٥ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ

(٣٥) ای که در پیمانش وفادار و ای که در وفا کردن به پیمانش نیرومند است ای که در نیرومندیش بلند مرتبه است ای که در عین بلند مرتبه ای نزدیک است ای که در عین نزدیکی دقیق است ای که در عین دقت بزرگوار است ای که در عین بزرگواری با عزت است ای که در عین عزت با عظمت است ای که در عین عظمتش برجسته است ای که در عین برجستگی ستوده است

٣٦ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي

(٣٦) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای کفایت کننده ای شفا دهنده ای وفادار ای تندرستی بخش ای رهنما ای خواننده ای داور ای راضی ای والا مرتبه ای باقی

٣٧ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلا وَجْهَهُ

(٣٧) ای که هر چیز در برابرش سر تعظیم فرود آورد ای که هر چیز در برابرش رام گشته ای که هر چه در عالم موجود است از آن اوست ای که هر چه هست بوجود او موجود است ای که هر چیزی بسوی او بازگردد ای که هر چیزی از او اندیشه دارد ای که هر چیزی به او پایدار است ای که هر چیزی بسوی او برگردد ای که هر چیز به ستایش او تسبیح گوید ای که هر چیز نابود شود جز ذات او

٣٨ يَا مَنْ لامَفَرَّ إِلا إِلَيْهِ يَا مَنْ لا مَفْزَعَ إِلا إِلَيْهِ يَا مَنْ لا مَقْصَدَ إِلا إِلَيْهِ يَا مَنْ لا مَنْجَى مِنْهُ إِلا إِلَيْهِ يَا مَنْ لا يُرْغَبُ إِلا إِلَيْهِ يَا مَنْ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ إِلا بِهِ يَا مَنْ لا يُسْتَعَانُ إِلا بِهِ يَا مَنْ لا يُتَوَكَّلُ إِلا عَلَيْهِ يَا مَنْ لا يُرْجَى إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يُعْبَدُ إِلا هُوَ

(٣٨) ای که گریزگاهی نیست جز بسوی او ای که پناهگاهی نیست جز بسوی او ای که مقصدی نیست جز درگاهش ای که راه نجاتی از (عذاب و قهر) او نیست جز خود او ای که رغبت و اشتیاقی نباشد جز به درگاه او ای که جنبش و نیرویی نیست مگر بوسیله او ای که کمک نجوید جز به او ای که توکل نشود جز بر او ای که امیدوار نتوان بود جز به او ای که پرستش نشود جز او

٣٩ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

(٣٩) ای بهترین کسی که خلق از او ترسند ای بهترین مایه شوق و آرزو ای بهترین جویا شدگان ای بهترین خواسته شدگان ای بهترین مقصود خلق ای بهترین یاد شدگان ای بهترین سپاس شدگان ای بهترین دوستان ای بهترین خوانده شدگان ای بهترین همدمان

٤٠ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ

(٤٠) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای آمرزنده ای پرده پوش ای توانا ای قاهر ای آفریننده ای شکننده ای بهم پیوند دهنده ای یادآورنده ای بیننده ای یاری دهنده

٤١ يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى يَا مَنْ أَضْحَكَ وَ أَبْكَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَ أَحْيَا يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْأُنْثَى

(٤١) ای که آفرید و بیاراست ای که اندازه گرفت و راهنمایی کرد ای که برطرف کند گرفتاری را ای که بشنود سخن درگوشی را ای که نجات دهد غریق را ای که برهاند هلاک شده را ای که شفا دهد بیمار را ای که بخنداند و بگریاند ای که بمیراند و زنده کند ای که آفرید دو جفت نر و ماده

٤٢ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْآفَاقِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

(٤٢) ای که هم در خشکی و هم در دریا راه رسیدن به او هست ای که در سراسر گیتی نشانه های او هست ای که در این نشانه ها برهان او موجود است ای که در مردن نشانه قدرت او است ای که در گورها پند او است ای که در روز قیامت نیز سلطنت او است ای که در حساب آن روز هیبت دارد ای که در پای میزان حکم و داوری او است ای که در بهشت پاداش نیک او است ای که در دوزخ شکنجه او است

٤٣ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرُبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

(٤٣) ای که به سویش گریزند ترسناکان ای که به او پناه برند گنهکاران ای که او را مقصود قرار دهند بازآیندگان ای که بسوی او روند پارسایان ای که بدو پناه برند سرگردانان ای که به او همدم شوند خواستاران ای که به دوستیش افتخار کنند دوستان ای که در گذشت او طمع دارند خطاکاران ای که به ذکر او آرامش پذیرد دل یقین داران ای که بر او توکل کنند توکل کنندگان

٤٤ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مَهِيبُ [مُهِيبُ] يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ

(٤٤) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای محبوب دلها ای طبیب دردها ای نزدیک ای مراقب کار بندگان ای حساب نگهدار ای با هیبت ای پاداش نیک دهنده ای اجابت کننده ای آگاه ای بینا

٤٥ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَءُوفٍ

(٤٥) ای نزدیکتر از هر نزدیک ای محبوبتر از هر محبوب ای بیناتر از هر بینا ای آگاه تر از هر آگاه ای شریفتر از هر شریف ای برتر از هر بلند مرتبه ای نیرومندتر از هر نیرومند ای توانگرتر از هر توانگر ای بخشنده تر از هر بخشنده ای مهربانتر از هر مهربان

٤٦ يَا غَالِبا غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكا غَيْرَ مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظا غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِرا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبا غَيْرَ بَعِيدٍ

(٤٦) ای پیروزی که هرگز مغلوب نگردد ای سازنده ای که مصنوع کسی نیست ای آفریننده ای که کسی او را نیافریده ای مالکی که مملوک کسی نیست ای چیره شکست ناپذیر ای بلند مرتبه که بلندی را کسی به او نداده ای نگهدارنده ای که نگهداری ندارد ای یاوری که کسش یاری نکند ای حاضری که پنهانی ندارد ای نزدیکی که دور نشود

٤٧ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُنَوِّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

(٤٧) ای روشنی نور این روشنی ده نور ای خالق نور و روشنی ای تدبیر کننده نور ای اندازه گیر نور ای روشنی هر نور ای روشنی پیش از هر نور و ای روشنی پس از هر نور ای روشنی بالای هر نور ای نوری که مانندش نوری نیست

٤٨ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

(٤٨) ای که عطا و بخشش شریف و ارجمند است ای که کارش دقیق است ای که لطفش پایدار است ای که احسانش دیرینه است ای که گفتارش حق است ای که وعده اش راست است ای که گذشتش فضل است ای که کیفرش از روی عدل است که ذکرش شیرین است ای که فضلش عمومی است

٤٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ يَا مُبَدِّلُ يَا مُذَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ يَا مُفْضِلُ يَا مُجْزِلُ يَا مُمْهِلُ يَا مُجْمِلُ

(٤٩) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای هموار کننده راهها ای جدا کننده ای تبدیل کننده ای خوار کننده ای فرود آرنده ای جایزه ده ای فزون بخش ای بزرگ عطا بخش ای مهلت ده ای نیکوبخش

٥٠ يَا مَنْ يَرَى وَ لا يُرَى يَا مَنْ يَخْلُقُ وَ لا يُخْلَقُ يَا مَنْ يَهْدِي وَ لا يُهْدَى يَا مَنْ يُحْيِي وَ لا يُحْيَى يَا مَنْ يَسْأَلُ وَ لا يُسْأَلُ يَا مَنْ يُطْعِمُ وَ لا يُطْعَمُ يَا مَنْ يُجِيرُ وَ لا يُجَارُ عَلَيْهِ يَا مَنْ يَقْضِي وَ لا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَ لا يُحْكَمُ عَلَيْهِ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوا أَحَدٌ

(٥٠) ای که ببیند ولی دیده نشود ای که بیافریند ولی کسی او را نیافریده ای که راهنمایی کند ولی راهنمایی نشود ای که زنده کنی ولی زنده نشده ای که بازخواست کند ولی کسی از او بازخواست نکند ای که بخوراند ولی خورانده نشود ای که پناه دهد ولی کسی او را پناه ندهد ای که قضاوت کنی ولی قضاوت بر تو نشود ای که حکم کنی ولی کسی بر تو حکم نکند ای که نزاید و نه زائیده شده و نیست برایش همتایی هیچکس

٥١ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ يَا نِعْمَ الطَّبِيبُ يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ يَا نِعْمَ الْحَبِيبُ يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلَى يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

(٥١) ای نیکو حسابکش ای نیکو طبیب ای نیکو نگهبان ای نیکو نزدیک ای نیکو پاسخ ده ای نیکو دوست ای نیکو عهده دار ای نیکو وکیل ای نیکو سرور ای نیکو یاور

٥٢ يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ يَا مُنَى الْمُحِبِّينَ يَا أَنِيسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ يَا رَازِقَ الْمُقِلِّينَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا مُنَفِّسَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُفَرِّجَ عَنِ الْمَغْمُومِينَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ

(٥٢) ای مایه دلشادی عارفان ای آرزوی محبان ای همدم خواستاران ای دوستدار توبه کنندگان ای روزی ده ناداران ای امید گنهکاران ای نورچشم پرستش کنندگان ای برطرف کننده اندوه اندوهناکان ای غمزدای غمزدگان ای معبود پیشنیان و پسینیان

٥٣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا

(٥٣) خدایا من از تو می خواهم به حق نامت ای پروردگار ما ای معبود ما ای آقای ما ای سرور ما ای یاور ما ای نگهدار ما ای راهنمای ما ای کمک کار ما ای محبوب ما ای طبیب ما

٥٤ يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَ الْأَبْرَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَ الْأَخْيَارِ يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَ الْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَ الثِّمَارِ يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَ الْأَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِي وَ الْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِي وَ الْبِحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ يَا رَبَّ الْأَعْلانِ وَ الْأَسْرَارِ

(٥٤) ای پروردگار پیمبران و نیکوکاران ای پروردگار راستگویان و برگزیدگان ای پروردگار بهشت و دوزخ ای پروردگار کوچک و بزرگ ای پروردگار حبوبات و میوه جات ای پروردگار نهرها و درختان ای پروردگار دشت و هامون ای پروردگار صحراها و دریاها ای پروردگار شب و روز ای پروردگار پیدا و نهان

٥٥ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُهُ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ لا تُحْصِي الْعِبَادُ نِعَمَهُ يَا مَنْ لا تَبْلُغُ الْخَلائِقُ شُكْرَهُ يَا مَنْ لا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلالَهُ يَا مَنْ لا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ وَ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لا تَرُدُّ الْعِبَادُ قَضَاءَهُ يَا مَنْ لا مُلْكَ إِلا مُلْكُهُ يَا مَنْ لا عَطَاءَ إِلا عَطَاؤُهُ

(٥٥) ای که در هر چیز دستورش نفوذ کرده ای که علمش به هر چیزی تعلق یافته ای که قدرت و توانائیش به هر چیزی رسیده ای که بندگان شماره نعمتهایش را نتوانند ای که خلائق از عهده شکرش برنیایند ای که عقول درک عظمت و جلالش نتوانند ای که اوهام و خیالات به کنه ذاتش نرسند ای که عظمت و بزرگی لباس او است ای که بندگان از حکم او سرپیچی نتوانند ای که سلطنتی جز سلطنت او نیست ای که بخششی جز بخشش او نیست

٥٦ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَ الْأُولَى يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَ الْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَ الْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَ الثَّرَى يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

(٥٦) ای که از آن اوست عالی ترین مثالها (که حجج الهیه باشند) ای که خاص اوست برترین اوصاف ای که از آن اوست دنیا و آخرت ای که از آن او است بهشت آن جایگاه آسایش ای که برای اوست نشانه های بس بزرگ ای که برای او است نامهای نیکو ای که برای او است فرمان و داوری ای که از آن او است هوا و فضا ای که از آن او است عرش و فرش و ای که از آن او است آسمانهای بلند

٥٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَءُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْئُولُ يَا وَدُودُ يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ

(٥٧) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای درگذرنده ای آمرزنده ای شکیبا ای سپاس پذیر بندگان ای مهربان ای توجه کننده ای مورد توجه و درخواست بندگان ای مهرورز ای منزه ای پاکیزه

٥٨ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلائِلُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلائِقِ قُدْرَتُهُ

(٥٨) ای که در آسمان آثار عظمتش هویدا است ای که در زمین نشانه هایش آشکار است ای که در هر چیز برهانهای او موجود ای که در دریا آثار شگفت انگیز دارد ای که در کوهها است گنجینه هایش ای که خلق را پدید آورد سپس بازگرداند ای که به سویش همه امورات بازگردد ای که در هر چیز لطف و مهرش را آشکار ساخته ای که خلقت هر چیز را نیکو ساخته ای که تصرف کرده در همه خلایق قدرت او

٥٩ يَا حَبِيبَ مَنْ لا حَبِيبَ لَهُ يَا طَبِيبَ مَنْ لا طَبِيبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لا شَفِيقَ لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لا دَلِيلَ لَهُ يَا أَنِيسَ مَنْ لا أَنِيسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ لا صَاحِبَ لَهُ

(٥٩) ای دوست آنکس که دوستی ندارد ای طبیب آن کس که طبیبی ندارد ای پاسخ ده آن کس که پاسخ ده ندارد ای یار دلسوز آن کس که دلسوزی ندارد ای رفیق آن کس که رفیق ندارد ای فریادرس آن کس که فریادرسی ندارد ای راهنمای آنکه راهنمایی ندارد ای مونس آنکس که مونسی ندارد ای ترحم کننده آن کس که ترحم کننده ای ندارد ای همدم آن کس که همدمی ندارد

٦٠ يَا كَافِيَ مَنِ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا كَالِيَ مَنِ اسْتَكْلاهُ يَا رَاعِيَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا مُقَوِّيَ مَنِ اسْتَقْوَاهُ يَا وَلِيَّ مَنِ اسْتَوْلاهُ

(٦٠) ای کفایت کننده آن کس که از او کفایت خواهد و ای رهنمای کسی که از او راهنمایی خواهد ای نگهبان کسی که از او نگهبانی خواهد ای مراعات کننده کسی که از او رعایت خواهد ای بهبود دهنده کسی که از او بهبودی خواهد ای داور کسی که از او داوری جوید ای بی نیاز کننده کسی که از او بی نیازی خواهد ای وفا کننده کسی که از او وفا خواهد ای نیرو ده آن کس که از او نیرو خواهد ای سرور کسی که او را به سروری خواهد

٦١ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا سَابِقُ [فَائِقُ] يَا سَامِقُ

(٦١) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای آفریننده ای روزی ده ای گویا ای راستگو ای شکافنده ای جدا کننده ای باز کننده ای پیوست دهنده ای سبقت جوینده ای بلندمرتبه

٦٢ يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَ الْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَ الْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَ الشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحَيَاةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَ الْأَمْرُ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ

(٦٢) ای که جابجا کنی شب و روز را ای که مقرر ساختی تاریکیها و نور را ای که آفریدی سایه و گرما را ای که مسخر خود کردی مهر و ماه را ای که مقدر کردی خیر و شر را ای که آفریدی مرگ و زندگی را ای که آفریدن و فرمان از او است ای که نگرفته است برای خود همسر و فرزندی ای که شریکی در فرمانروایی ندارد ای که نیست برایش سرپرستی از خواری

٦٣ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ يَا مَنْ يَسْمَعُ أَنِينَ الْوَاهِنِينَ يَا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ يَا مَنْ لا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ يَا مَنْ لا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ لا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

(٦٣) ای که می داند خواسته دل هر خواهنده را ای که آگاه است از نهاد خاموشان ای که می شنود ناله خسته دلان ای که می بیند گریه ترسناکان ای که دارد خواسته های خواستاران را ای که بپذیرد عذر توبه کنندگان ای که اصلاح نکند کار مفسدان را ای که از بین نبرد پاداش نیکوکاران ای که دور نباشد از دل عارفان ای بخشنده ترین بخشندگان

٦٤ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ يَا غَافِرَ الْخَطَاءِ يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ يَا حَسَنَ الْبَلاءِ يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ يَا كَثِيرَ الْوَفَاءِ يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

(٦٤) ای همیشه باقی ای شنوای دعا ای وسیع بخشش ای آمرزنده خطا و لغزش ای پدید آرنده آسمان ای نیک آزمایش ای زیبا ستایش ای دیرینه والا ای زیاد وفادار ای ارجمند پاداش

٦٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ يَا غَفَّارُ يَا قَهَّارُ يَا جَبَّارُ يَا صَبَّارُ يَا بَارُّ يَا مُخْتَارُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ

(٦٥) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای پوشاننده ای آمرزنده ای با قهر و سطوت ای باجبروت و عظمت ای صبر پیشه ای نیک بخش ای مختار در کارها ای کارگشا ای پرجود و عطا ای فرح بخش

٦٦ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَ سَوَّانِي يَا مَنْ رَزَقَنِي وَ رَبَّانِي يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَ سَقَانِي يَا مَنْ قَرَّبَنِي وَ أَدْنَانِي يَا مَنْ عَصَمَنِي وَ كَفَانِي يَا مَنْ حَفِظَنِي وَ كَلانِي يَا مَنْ أَعَزَّنِي وَ أَغْنَانِي يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَ هَدَانِي يَا مَنْ آنَسَنِي وَ آوَانِي يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَ أَحْيَانِي

(٦٦) ای که مرا آفریدی و آراستی ای که روزیم دادی و پروریدی ای که مرا خوراندی و نوشاندی ای که پیش خود برده و نزدیکم کردی ای که مرا نگهداشته و کفایت کردی ای که محافظت و نگهداریم کردی ای که به من عزت بخشید و توانگرم ساخت ای که به من توفیق داده و راهنمایی کرد ای که با من انس گرفته و جایم داد ای که مرا بمیراند و زنده کند

٦٧ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ يَا مَنْ لا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلا بِإِذْنِهِ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يَا مَنْ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ يَا مَنْ لا رَادَّ لِقَضَائِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ يَا مَنِ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ يَا مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

(٦٧) ای که حق را بوسیله کلماتش پابرجا کرد ای که توبه را از بندگانش بپذیرد ای که میان انسان و دلش حائل گردد ای که سود ندهد شفاعت و میانجیگری جز به اذن او ای که او داناتر است به کسی که از راهش گمراه گردد ای که کاونده و پی جویی برای حکمش نیست ای که بازگردانی برای قضایش نیست ای که هر چیز دربرابر امرش مطیع و منقاد گشته ای که آسمانها بدست قدرتش بهم پیچیده ای که فرستد بادها را نویدی در پیشاپیش رحمتش

٦٨ يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادا يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادا يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجا يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورا يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسا يَا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشا يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتا يَا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجا يَا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادا

(٦٨) ای كه زمين را گهواره قرار داده ای كه كوهها را ميخهای (زمين) قرار داد ای كه خورشيد را چراغی تابناک كرد ای كه ماه را نوربخش قرار داد ای كه شب را پوشش نهاد ای كه روز را برای تحصيل معاش مقرر ساختی ای كه خواب را مايه آرامش قرار داد ای كه آسمان را ساختمانی قرار داد ای كه چيزها را جفت آفريد ای كه آتش را در كمين (كفار و دوزخيان) قرارداد

٦٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا خَبِيرُ [مُنِيرُ] يَا مُجِيرُ

(٦٩) خدايا از تو درخواست می كنم به حق نامت ای شنوا ای شفيع ای بلند مرتبه ای والامقام ای سريع در كارها ای پديد آرنده ای بزرگ ای توانا ای آگاه ای پناه ده

يَا حَيّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لا يُشَارِكُهُ حَيٌّ يَا حَيُّ الَّذِي لا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لا نَوْمٌ

(٧٠) ای زنده پيش از هر موجود زنده ای زنده پس از هر موجود زنده ای كه نيست مانندش زنده ای ، ای زنده ای كه شريكش نيست هيچ زنده ای ، ای زنده ای كه نيازمند نيست به هيچ زنده ای ، ای زنده ای كه بميراند هر زنده ای را ای زنده ای كه روزی دهد هر زنده ای را ای زنده ای كه ارث نبرد زندگی را از زنده ای ، ای زنده ای كه زنده كند مردگان را، ای زنده پاينده ای كه او را چرت و خواب نگيرد

٧١ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لا يُطْفَى يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لا يُحْصَى يَا مَنْ لَهُ جَلالٌ لا يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لا يُدْرَكُ يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لا تُبَدَّلُ يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لا تُغَيَّرُ

(٧١) ای که یادش فراموش نشدنی است ای که نورش خاموش نشدنی است ای که نعمتهایش بشمار درنیاید ای که فرمانروائیش زوال نپذیرد ای که مدح و ثنایش نتوان شمردن ای که چگونگی بزرگی و جلالتش نتوان گفتن ای که کمالش قابل درک نباشد ای که فرمان قضایش بازگشت ندارد ای که صفاتش تبدیل نپذیرد ای که اوصافش تغییر نکند

٧٢ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا ظَهْرَ اللاجِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

(٧٢) ای پروردگار جهانیان ای فرمانروای روز جزا ای مقصد نهایی جویندگان ای پشت و پناه پناهندگان ای دریابنده گریختگان ای که دوست دارد شکیبایان را ای که دوست دارد توبه کاران را ای که دوست دارد پاکیزگان را ای که دوست دارد نیکوکاران را ای که داناتر است به راه یافتگان

٧٣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيظُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ

(٧٣) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای مهربان ای رفیق ای نگهدارنده ای احاطه دار بر همه ای توانا ای فریاد رس ای عزت بخش ای خوار کننده ای آغازنده ای بازگرداننده

٧٤ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلا حَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلا وَزِيرٍ يَا مَنْ هُوَ عَزِيزٌ بِلا ذُلٍّ يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلا فَقْرٍ يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلا عَزْلٍ يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلا شَبِيهٍ

(٧٤) ای یکتای بی ضد ای که او یگانه ای است که مانند ندارد ای که او بی نیازی است بی عیب ای که او تنهایی است و چگونگی ندارد ای که او حاکمی است که ستم در حکمش نیست ای که او پروردگاری است بدون وزیر ای که او عزیزی است بی ذلت ای که او دارایی است که نداری ندارد ای که او پادشاهی است که معزول نشود ای که او توصیف شده ای است بی شبیه

٧٥ يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِيبِينَ يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَ الْعَاصِينَ يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

(٧٥) ای که ذکر او موجب شرافت ذکرکنندگان او است ای که سپاسگزاریش مایه سعادت سپاسگزاران است ای که ستایشش عزتی است برای ستایش کنندگان ای که طاعتش وسیله نجات مطیعان است ای که دَرِ رحمتش باز است به روی رحمت خواهان ای که راه بسوی او آشکار است برای بازآمدگان ای که آیات و نشانه هایش دلیل روشنی است برای بینندگان ای که کتابش سبب پند و تنبیه است برای پرهیزکاران ای که روزی او همگانی است برای فرمانبرداران و نافرمانان ای که رحمتش نزدیک است به نیکوکاران

٧٦ يَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ يَا مَنْ لا إِلَهَ غَيْرُهُ يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ يَا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ يَا مَنِ الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ يَا مَنْ لا تُحْصَى آلاؤُهُ يَا مَنْ لا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ

(٧٦) ای که نامش بزرگ است ای که اقبال او بلند است ای که معبودی جز او نیست ای که برجسته است ثنا و مدحش ای که پاکیزه است نامهایش ای که بقایش همیشگی است ای که عظمت جلوه او است ای که بزرگی در بر او است ای که نیکیهایش به حساب درنیاید ای که نعمتهایش شماره نشود

٧٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ يَا أَمِينُ يَا مُبِينُ يَا مَتِينُ يَا مَكِينُ يَا رَشِيدُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا شَدِيدُ يَا شَهِيدُ

(٧٧) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای یاور ای امان بخش ای آشکار کننده ای استوار و ثابت ای پابرجا ای راهنما ای ستوده ای گرامی ای سخت نیرو ای گواه

٧٨ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِيدِ يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا ذَا الْوَعْدِ وَ الْوَعِيدِ يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ يَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلامٍ لِلْعَبِيدِ

(٧٨) ای صاحب عرش با شوکت ای صاحب گفتار محکم ای صاحب کار مستحکم ای صاحب حمله سخت ای صاحب نوید و تهدید ای که او است صاحب اختیاری ستوده ای که او است کننده هر چه را خواهد ای که او است نزدیکی که دوری ندارد ای که او بر هر چیز گواه باشد ای که او ستمکار بر بندگان نیست

٧٩ يَا مَنْ لا شَرِيكَ لَهُ وَ لا وَزِيرَ يَا مَنْ لا شَبِيهَ [شِبْهَ] لَهُ وَ لا نَظِيرَ يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(٧٩) ای که برایش شریک و وزیری نیست ای که برایش شبیه و نظیری نیست ای آفریننده مهر و ماه تابنده ای بی نیاز کننده بینوای درمانده ای روزی ده کودک خردسال ای مهرورز پیر کهن سال ای جوش ده استخوان شکسته ای نگهدار ترسان پناهنده ای که به حال بندگانش خبیر و بینا است ای که او بر هر چیز قادر و تواناست

٨٠ يَا ذَا الْجُودِ وَ النِّعَمِ يَا ذَا الْفَضْلِ وَ الْكَرَمِ يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَ الْقَلَمِ يَا بَارِئَ الذَّرِّ وَ النَّسَمِ يَا ذَا الْبَأْسِ وَ النِّقَمِ يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْأَلَمِ يَا عَالِمَ السِّرِّ وَ الْهِمَمِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَ الْحَرَمِ يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

(٨٠) ای صاحب جود و نعمت ای صاحب بخشش و بزرگواری ای آفریننده لوح و قلم ای پدید آرنده ذرات و انسان ای دارای عذاب و انتقام ای الهام بخش عرب و عجم ای برطرف کننده رنج و الم ای دانای راز و قصدهای نهان ای پروردگار کعبه و حرم ای که آفریدی موجودات را از نیستی و عدم

٨١ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلُ يَا جَاعِلُ يَا قَابِلُ يَا كَامِلُ يَا فَاصِلُ يَا وَاصِلُ يَا عَادِلُ يَا غَالِبُ يَا طَالِبُ يَا وَاهِبُ

(٨١) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای کننده (هر کار) ای مقرر کننده (امور) ای پذیرنده ای کامل ای جدا کننده ای پیوست دهنده ای دادگر ای چیره ای جوینده ای بخشنده

٨٢ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ يَا مَنْ حَكَمَ بِتَدْبِيرِهِ يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ يَا مَنْ عَلا فِي دُنُوِّهِ

(٨٢) ای که نعمت بخشید به فضل خود ای که کرم کرد به بخشش خود ای که جود کرد به لطف خود ای که عزیز باشد به نیروی خود ای که اندازه گیرد به حکمت خویش ای که حکم کند به تدبیر خود ای که تدبیر کرد به دانش خود ای که بگذرد به بردباری خویش ای که نزدیک است در عین بلندی و ای که بلند است در عین نزدیکی

٨٣ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشَاءُ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

(٨٣) ای که می آفریند هر چه را خواهد ای که انجام دهد هر چه خواهد ای که راهنمایی کند هر که را خواهد ای که گمراه کند هر که را خواهد ای که عذاب کند هر که را خواهد ای که بیامرزد هر که را خواهد ای که عزت بخشد به هر که خواهد ای که ذلت دهد به هر که خواهد ای که نقش بندد در میان رحم ها هر طور که خواهد ای که مخصوص به رحمت خویش گرداند هر که را خواهد

٨٤ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَ لا وَلَدا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرا يَا مَنْ لا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدا يَا مَنْ جَعَلَ [مِنَ الْمَلائِكَةِ] الْمَلائِكَةَ رُسُلا يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجا يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارا يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرا يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدا يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْما يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدا

(٨٤) ای كه نگرفته است همسر و فرزندى ای كه قرار داد برای هر چيز اندازه ای ای كه شريک نكرده در حكم خويش احدى را ای كه قرار داد فرشتگان را پيام آور ای كه در آسمان برجها قرار داد ای كه زمين را قرارگاه كرد ای كه آفريد از آب بشر را ای كه قرار داد برای هر چيز مدت و دورانى ای كه دانشش به هر چيز احاطه كرده ای كه عدد هر چيز را شماره كرده

٨٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا بَرُّ يَا حَقُّ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا صَمَدُ يَا سَرْمَدُ

(٨٥) خدايا از تو خواهم به حق نامت ای آغاز ای انجام ای ظاهر ای نهان ای نيكوكار ای برحق ای يكتا ای بى همتا ای بى نياز ای ابدى

٨٦ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَّ مَشْكُورٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

(٨٦) ای بهترين شناخته شده به نيكى ای برترين معبودى كه پرستش شده ای بهترين سپاس شدگان ای عزيزترين يادشدگان ای والاترين ستوده شده ای پيش ترين موجودى كه جويايش شده اند ای برترين موجودى كه مورد توصيف واقع شده ای بزرگتر مقصودى كه قصد او كرده اند ای بزرگوار كسى كه از او درخواست شده ای ارجمندترين دوستى كه توان يافت

٨٧ يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَنِيسَ الذَّاكِرِينَ يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِينَ يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

(٨٧) ای دوست گریانان ای آقای توکل کنندگان ای رهنمای گمراهان ای سرور مؤ منان ای همدم یاد کنندگان (او) ای پناه ستمدیدگان ای نجات دهنده راستگویان ای مقتدرترین قدرت داران ای داناترین دانایان ای معبود تمامی آفریدگان

٨٨ يَا مَنْ عَلا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

(٨٨) ای که از برتری بر همه قاهر است ای که فرمانروا است و نیرومند ای که در درونی و از درون آگاه ای که پرستندش و او بدان پاداش دهد ای که نافرمانیش کنند و بیامرزد ای که در فکرها نگنجد ای که دیده ای او را درنیابد ای که هیچ کاری بر او پنهان نماند ای روزی ده بشر ای اندازه گیر هر اندازه

٨٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ يَا آمِرُ يَا نَاهِي

(٨٩) خدایا از تو خواهم به حق نامت ای نگهدار ای پدید آرنده ای آفریننده ای والامقام ای غمزدا ای کارگشا ای برطرف کننده اندوه ای ضامن بندگان ای فرمان ده ای قدغن کن از کارهای بد

٩٠ يَا مَنْ لا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يُتِمُّ النِّعْمَةَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلا هُوَ يَا مَنْ لا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلا هُوَ

(٩٠) ای که نمی داند غیب را جز او ای که باز نگرداند بدی را جز او ای که نیافریند خلق را جز او ای که نیامرزد گناه را جز او ای که به پایان نرساند نعمت و احسان را جز او ای که دگرگون نکند دلها را جز او ای که تدبیر نکند کارها را جز او ای که فرو نفرستد باران را جز او ای که نگستراند روزی را جز او ای که زنده نکند مردگان را جز او

٩١ يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

(٩١) ای کمک کار ناتوانان ای رفیق دور از وطنان ای یار دوستان ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان ای مونس برگزیدگان ای دوست پرهیزکاران ای گنجینه بینوایان ای معبود توانگران ای کریمترین کریمان

۹۲ يَا كَافِيا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِما عَلَى كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

(۹۲) ای كفايت كننده از هر چيز ای نگهبان بر هر چيز ای كه چيزی مانندش نيست ای كه چيزی به فرمانروائيش نيفزايد ای كه چيزی بر او پوشيده نيست ای كه كم نشود از گنجينه هايش چيزی ای كه نيست همانندش چيزی ای كه پنهان نماند از دانش او چيزی ای كه او خبير و آگاه است به هر چيز ای كه رحمتش فراگيرد هر چيز را

۹۳ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي

(۹۳) خدايا از تو می خواهم به حق نامت ای اكرام كننده ای طعام دهنده ای نعمت بخشنده ای عطا ده ای ثروت ده ای سرمايه ده ای فانی كننده ای زنده كننده ای خشنود سازنده ای نجات بخش

٩٤ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرَهُ يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَ صَانِعَهُ يَا بَارِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ خَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَ بَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَ مُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَ وَارِثَهُ

(٩٤) ای آغاز و انجام هر چیز ای معبود و مالک هر چیز ای پروردگار و سازنده هر چیز ای پدید آرنده و آفریننده هر چیز ای بست و باز کننده هر چیز ای پدید آرنده و بازگرداننده هر چیز ای بوجود آورنده و اندازه گیر هر چیز ای بود کننده و تبدیل کننده هر چیز ای زنده کننده و میراننده هر چیز ای آفریننده و وارث هر چیز

٩٥ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَ مَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَ مَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَ مَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَ مَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَ مُجَابٍ يَا خَيْرَ مُونِسٍ وَ أَنِيسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَ جَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَ مَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَ مَحْبُوبٍ

(٩٥) ای بهترین یادآور و یاد شده ای بهترین سپاسگزار و سپاس شده ای بهترین ستاینده و ستوده شده ای بهترین گواه و گواهی شده ای بهترین خواننده و خوانده شده ای بهترین اجابت کن و اجابت کرده شده ای بهترین انیس و مونس ای بهترین رفیق و هم نشین ای بهترین مقصود و مطلوب ای بهترین دوست و محبوب

٩٦ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

(٩٦) ای که برای خواننده اش اجابت کند ای که به مطیع و فرمانبردارش دوست است ای که به هر که دوستش دارد نزدیک است ای که برای هرکس که از او نگهبانی خواهد نگهبانست ای که نسبت به هر کس به او امید داشته باشد کریم است ای که نسبت به نافرمانش بردبار است ای که در عین عظمت و بزرگیش مهربان است ای که در حکمت خود عظیم است ای که در احسان و عطابخشی دیرین است ای که به هر کس که او را بطلبد دانا است

٩٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرَتِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ

(٩٧) خدایا از تو می خواهم به حق نامت ای سبب ساز ای رغبت ده ای زیر و رو کن ای پی جو ای ترتیب ده ای بیم ده ای ترساننده ای یادانداز ای مسخر کننده ای تغییر دهنده

٩٨ يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

(٩٨) ای که دانشش پیش است ای که وعده اش راست است ای که لطفش آشکار است ای که فرمانش بر همه غالب است ای که کتابش محکم است ای که حکم و قضایش حتمی است ای که قرآنش مجید و گرامی است ای که فرمانروائیش قدیم است ای که فضل و بخشش همگانی است ای که عرش او عظیم است

٩٩ يَا مَنْ لا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لا يُلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لا يُغَلِّطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

(٩٩) ای که سرگرم نکند او را شنیدنی از شنیدنی دیگر ای که بازش ندارد کاری از کاری ای که مشغولش نکند گفتاری از گفتاری دگر ای که به اشتباهش نیندازد پرسشی از پرسشی ای که حجاب نشود او را چیزی از چیزی ای که به ستوهش نیاورد پافشاری اصرار ورزان ای که او منتهای مقصود جویندگان است ای که او سرحد نهايي وجهه همت عارفان است ای که او آخرین مرحله خواسته خواستاران است ای که بر او ذره ای در تمام جهانیان پنهان نیست

١٠٠ يَا حَلِيما لا يَعْجَلُ يَا جَوَادا لا يَبْخَلُ يَا صَادِقا لا يُخْلِفُ يَا وَهَّابا لا يَمَلُّ يَا قَاهِرا لا يُغْلَبُ يَا عَظِيما لا يُوصَفُ يَا عَدْلا لا يَحِيفُ يَا غَنِيّا لا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيرا لا يَصْغُرُ يَا حَافِظا لا يَغْفُلُ سُبْحَانَكَ يَا لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

(١٠٠) ای بردباری که شتاب نکند ای بخشنده ای که بخل ندارد ای راست وعده ای که خلاف وعده نمی کند ای بخشنده ای که خسته نمی شود ای چیره ای که شکست نپذیرد ای بزرگی که در وصف نگنجد ای دادگری که در حکمش ستم نکند ای توانگری که درویش نشود ای بزرگی که کوچک نشود ای نگهبانی که غفلت نکند منزهی تو ای خدايی که نیست معبودی جز تو فریاد فریاد نجات ده ما را از آتش دوزخ ای پروردگار

یا علی

الهم عجل لولیک الفرج

تنظیم (محمدعلی شرطان)